

den indsats og det bidrag, vi har nu, drejer sig om et halvt år.

Kl. 11.20

Med hensyn til hr. Villy Søvndals spørgsmål om, om Danmark er besættelsesmagt eller ikke er besættelsesmagt, fremgår det af svar på nogle forskellige spørgsmål, hvor man vakler noget frem og tilbage.

Den humanitære folkeret og de første notater, vi fik, talte om Danmark som besættelsesmagt. I seneste svar fremgår det, at man antager, at Danmark ikke er besættelsesmagt, fordi USA og Storbritannien har hvert deres geografi i området, og det er dem, der behersker området.

Men min egen opfattelse og Socialdemokratiets opfattelse er, at Danmark set i dette lys er en besættelsesmagt, og dermed må vi deltage i oprydning, opklaring og genopbygning.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en vidtgående beslutning, Folketinget i dag er i færd med at træffe. Det er anden gang i denne konflikt, at man styrer uden om FN. Hvis man lige skruer tilbage til før Irakkrigen var det jo et fast mantra, når vi spurgte den danske regering, at det var ønskeligt, at denne beslutning var forankret i FN. Eller som jeg tror at udenrigsministeren sagde, at man fulgte FN-spolet. Det lykkedes så ikke. Derfor startede en krig, der ikke havde nogen som helst folkeretlig legitimitet.

Nu står vi så igen og skal diskutere udsendelse af et dansk militært bidrag. Denne gang i en situation, der er fuldstændig uafklaret i forhold til FN's rolle. Det diskuteres jo på højtryk i øjeblikket i FN, hvor USA, England og Spanien har fremlagt et resolutionsforslag, som for mig at se cementerer den rolle, som landene havde, også ved krigens start.

Det her om FN's rolle er jo ikke kun en formel statsretlig diskussion. Det er en hel essentiel diskussion i forhold til de problemer, der står foran at blive løst i Irak. Det her drejer sig ikke så meget om fortid. Jeg tror, at alle i det her Folketing er glade for, at Saddam Hussein ikke længere er magthaver i Irak. Det, der er problemet, er, at hvis man ikke får de nuværende meget svære forhold forankret i det internationale samfund, og hvis det internationale samfund ikke er besættelsesmagterne, så risikerer man, at den nu-

værende farefulde udvikling kører fuldstændig skævt.

Det, der står klart, er, at USA for det første ønsker at spille en nøglerolle i opbygningen af den amerikanske administration. De vil for det andet have styr på den svære opbygningsfase, der kommer til at foregå i Irak. Det er for det tredje, at der er lavet en konstruktion omkring Iraks olierigdomme, der giver USA den fulde kontrol, både over den fond, der skal kontrollere Iraks olierigdomme, og over nationalbanken, hvor en tidligere amerikansk vicefinansminister bliver placeret, så også der har USA den fulde kontrol.

Skulle man være i tvivl om, hvad det her i øvrigt drejer sig om, er de første kontrakter, der er afgivet, afgivet til den del af de amerikanske firmaer, der har tættest tilknytning til den nuværende amerikanske administrations mest magtfulde mænd.

I den situation synes jeg, at man løber en meget, meget stor risiko for som besættelsesmagt at blive rodet ind i noget, som har meget lidt at gøre med menneskerettigheder, og som har meget lidt at gøre med at værne om den irakiske befolkning, men har fantastisk meget at gøre med amerikanske interesser.

Hvis statsministeren havde været her i dag, ville han med garanti have sagt, at det her var endnu en antiamerikansk tale. Jeg vil så bare henvise til, at hvis man er optaget af historien, påpeger Wolfowitz – Wolfowitz er amerikansk viceforsvarsminister – i en udtalelse i 1992, som er citeret i Information for 3 dage siden, at amerikanerne har en strategisk interesse, en olieinteresse i at være til stede i Golfen og om nødvendig må tage en krig med Irak om det.

Jeg vil advare mod, at man anser Wolfowitz for at være en ekstremt venstreorienteret person. Det ville han blive meget vred over at blive anklaget for. Derfor synes jeg måske, at man skal besinde sig i forhold til, hvad det er for nogle interesser, vi er på vej ud at understøtte i en situation, hvor jeg tror, at den yderste amerikanske højrefløj vil gøre meget for, at FN aldrig nogen sinde kommer til at spille nogen som helst rolle i forhold til det her.

Kl. 11.25

Vi skal ud, som det også fremgår af forslaget, og anvende militær magt, vi sender danske soldater ud på en farefuld færd, som det også er beskrevet i forslaget, og det er jo klart. Irakerne var glade for at blive fri for Saddam Hussein. Jeg tror kun, der er én ting, de er mere kede af, og det er at blive besat. Det er vel derfor, at budska-